

смерті, в присутності п'яти свідків, по -друге, у випадках епідемії, в присутності трьох свідків. Усну волю заповідача бажано записати, якщо можливо. Такі заповіти втрачають чинність через два місяці, якщо заповідач вижив або закінчилася епідемія. Якщо заповідач помер протягом цього строку, заповіт є дійсним у випадку, якщо заповіт зареєстрували в державному нотаріальному реєстрі протягом трьох місяців з моменту смерті заповідача. Нічого подібного ЦК України не вміщує.

Таким чином, законодавче врегулювання таких питань спадкування за заповітом як право на складення заповіту неповнолітніми, заповітів, прирівняних до нотаріально посвідчених в Україні потребує подальшого вдосконалення, оскільки існують величезні прогалини в вітчизняному законодавстві нашої країни. Так, зокрема, ст. 72 ЗУ «Про міжнародне приватне право» створює колізію, оскільки встановлює що здатність особи на складання і скасування заповіту, а також форма заповіту і акта його скасування визначаються правом держави, у якій спадкодавець мав постійне місце проживання в момент складання акта або в момент смерті.

МЕЛТАПТАПЯ ЯК ФОРМА ВРЕГУЛЮВАННЯ

Мардарович С.Б., студент ННШП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри цивільно-правових дисциплін ННШП НАВС Нечипоренко О.І

Медіація є альтернативним (досудовим) способом вирішення спорів, у яких третя незалежна особа - медіатор, надає допомогу сторонам у прийнятті взаємоприйняттого рішення.

На даний час необхідність запровадження інституту примирення (медіації) у вітчизняній системі права підтримується широким колом як практикуючих юристів, так і вчених-правників. Така зацікавленість відповідає прагненню України до гармонізації національного законодавства із законодавством Європейського Союзу, на теренах якого правосуддю приділено значну увагу.

На відміну від України, медіаційна процедура уже понад 20 років ефективно застосовується у таких країнах, як: Австрія, Англія, Німеччина, США, Франція. У плані обов'язковості процедури Великобританія пішла на компромісний варіант: якщо якась із сторін відмовляється від запропонованої судом процедури медіації, вона повинна понести всі судові витрати, навіть якщо виграла справу.

В Україні першою спробою реалізувати ідею медіації на законодавчому рівні стало внесення до Верховної Ради України проекту Закону «Про медіацію» у 2010 році. Основну мету медіації в ньому було визначено як «запровадження культури досудового вирішення спорів без звернення до формальної системи судочинства, шляхом ведення між сторонами узгоджуваних переговорів за участю нейтральної особи, яка допомагає у пошуку взаємоприйняттого рішення». Проте, комітет Верховної Ради України з питань правосуддя після розгляду цього документа 6 квітня 2010 року вказав, що проект потребує суттєвого доопрацювання з огляду на те, що в ньому не зазначено низку процесуальних питань.

Запровадження інституту медіації має наблизити вітчизняне судочинство до європейських стандартів, дещо полегшити, та розвантажити роботу судів. Такий прогноз зумовлено низкою переваг медіації над судовим врегулюванням спорів. А саме:

ефективний і зручний метод врегулювання конфлікту;
конфіденційність сторін при вирішенні конфліктної ситуації;
прийняття взаємоприйняттого рішення, яке в подальшому виконується всіма сторонами конфлікту;

можливість координації та впливу на виконання рішення медіатором; психологічні фактори, до яких, зокрема, належать уникнення конфлікту між сторонами й можливість подальшої співпраці; рівність сторін, добровільність процесу медіації; активна роль сторін, диспозитивність процесу медіації; кваліфікованість і неупередженість медіатора.

Варто звернути увагу на такий факт: однією з особливостей медіації є те, що завдяки їй спір можна розглянути, враховуючи усі аспекти, й не лише правові, як під час судової процедури.

СПАДКУВАННЯ ПРАВА НА ВКЛАД У БАНКУ (ФІНАНСОВІЙ УСТАНОВІ)

Кравчук В.К., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри цивільно -правових дисциплін ННІПП НАВС Немченко С.С.

За останні роки банківська система України стрімко розвивалася, з'явилися нові банки, підвищувалися державні вимоги до комерційних банків, які функціонують на території України, підвищувався рівень довіри до банків, які змогли пережити фінансові кризи та різні зміни політичної ситуації в нашій державі.

В наш час майже кожен хоча б раз користувався послугами банку, вкладав гроші на депозитні рахунки і з цього отримував прибуток, однак трапляються випадки коли особа вже не може забрати свій вклад в банківській установі і такий вклад переходить у спадщину до спадкоємців такої особи.

Перш за все потрібно зазначити, що спадкове право - це сукупність установлених державою правових норм, що регулюють умови та порядок переходу прав та обов'язків (спадщини) після смерті громадянина (спадкодавця) до інших осіб (спадкоємців).

Діюче цивільне законодавство значно розширило права громадян у здійсненні своїх спадкових прав, наприклад, право складання заповіту подружжям, посвідчення секретного заповіту, заповідальне розпорядження, спадкування права на вклад у банківській (фінансовій) установі тощо. Щодо останнього хочеться зупинитися детальніше.

На відміну від Цивільного кодексу 1963 року, Цивільним кодексом 2003 року встановлено нові правила спадкування права на вклад у банку (фінансовій установі). Так вкладник за часів УРСР на випадок своєї смерті в ощадних касах і Державному банку СРСР мав зробити відповідне розпорядження щодо свого вкладу, а порядок розпорядження вкладом на випадок смерті за спеціальними